

JO, KOMPJÁTR, TO JE MOJE...

Pondělí, 24. září 2007

Chodím do práce moc ráda, protože dlat s chlapama znamená vždydy prima zážitky - obzvláště s tma na mém pracovišti. Jak stále pracuji na počítači - nebo by to taky mohlo být u sešlostí věkem, tak jsem začala loni hře vidět, a jsem se svému mladšímu potomkovi několikrát zlehka zmínila, že ty písmenka v novinách jsou dál tím menší, snad aby se jim toho tam více vešlo.

A valnou většinu věcí jsem začala říst lupou. No, dostalo se mi od nějaké povapivé sdělení, a si zajdu k jsem slepá, že ty písmena jsou stále stejně velká; s dodatkem, a neminu u televizi slyší celé sídliště. A tak jsem si s tím srdcem a lehkou peněnkou pořídila brýle na blízko. Asi jsem u ale ani přes ty brýle pomalu neviděla, co mám napsáno na počítači, i když písmenka byly napsány velikostí 10, což mám tak normálně; trochu má to vyděsilo a začala jsem se pomalu ale jistě smířovat s tím, že slepnu. B docela líto a říkala jsem si, k čemu mi je platný to, že na ten věk dobře vypadám, když jsem slepá jako patrona. N jsem to nevzdala a před dvěma dny jsem si řekla, že se nebudu zbytečně trápit a zatím jsem si písmenka 14 a tak jsem i veškerou dokumentaci a podklady odesílala naší paní účetní, což se později ukázalo jako velice moudrý krok. Dnes ráno mi volala a opatrně mě požádala, jestli bych si nemohla změnit písmo, že jí ty malinký dodáky vyjely na 4 velkých plachtách. A tak jsem začala zkoumat, kde je ten zakopaný pes. Bylo mi dost mizerně na duši, ale sebrala jsem všechnu svou odvalu a požádala jsem kolegu se slovy: "Bobe, mám problém, asi bude v mé hlavě, ale pevně doufám, že by mohl být i v počítači... a věřím jsem mu vysvětlila, jak se písmenka v poslední době straně změnila, že na ně vůbec nevidím, ani s brýlemi a bylo mi vážně do breku, že jsem to musela přiznat nahlas. Pohotový kolega se shovívavě usmál a povídá: "Šimon, otevři si lupu mrkni se na to, na kolik to máš %... Tak jsem udělala, jak řekl. A ejhle, bylo to na 70 %, a tak jsem to po jeho doporučení vytáhla na 100 %. A v cukuletu mi všechna písmenka jedním poskočením narostla. Kolega se smál, a se začal popadat a odcházel se slovy: no vidíš, Šimonko, a jsi zdravá!!! Lidi, mě se tak ulevilo, že jsme se pak všichni zezali smíchy ještě celé odpoledne. Kolegy mám úžasné a naberu v práci vždydy spoustu energie, kterou pak zase vyplácám někde jinde. Onehdá si tak sedím po ránu vedle v kanclu a dělám papíry a najednou zaslechnu od vedle od kolegů: "Hele, nafotil jsem na jedné akci paní Janákovou, pojď se mrknout!", druhý kolega dorazil, kouká a říká: "No, Fábie v základu, ale viděl si Ditu? Tý vole, to je Mercedes v plném vybavení....." Šimonka